

Annandag jul -2019 – Lars Borgström (LFS)

Tekster: Salme 2; Jes 11:1-9; Apgi 6:8-15, 7:54-60; Matt 23:34-39; III Matt 2:13-18

Jesu födelse bland oss här på jorden var en så stor händelse, att änglarna utanför Betlehem sjöng att friden därigenom hade kommit till jorden (Luk. 2:14). Detta eftersom barnet som blivit fött i stallen och lagt i krubban var Gud själv, Fridsfursten som profeten Jesaja hade sagt skulle komma med ljus, glädje och befrielse. Den sanna friden, frälsningen, är helt och hållet förbunden med barnet som Maria födde. Jesaja hade sagt att allt skulle bli bra och ordna sig för människorna i syndens mörker, ”för ett barn blir oss fött, en son blir oss given. På Hans axlar vilar herradömet, och Hans namn är: Under, Rådgivare, Mäktig Gud, Evig Far, Fridsfurste” (Jes. 9:6).

Jesus kommer med frid, inte fred

Men alla var inte tacksamma när Jesus föddes. Det fanns t.o.m. de som ville döda Honom. När fridens ljus börjar att lysa på jorden vill alltid ljusets motståndare släcka den himmelska lågan. Bakom de fientliga människorna som hatar Jesus, och som också hatar den sanna kyrkan som tror på Honom, står satan. När Jesus föddes hade denna onde ande intalat kung Herodes att Jesus var ett hot mot dennes världsliga makt. Därför ville Herodes döda Jesus.

Kampen mellan Jesus och satan omtalas redan i 1 Mos. 3:15. Kvinnans avkomma, den kommande Frälsaren, skulle komma att krossa ormens, djävulens huvud. Senare sägs det att det är genom Abrahams (1 Mos. 12:3, 22:18), Isaks (1 Mos. 26:4) och Jakobs (1 Mos. 28:14) avkomma, d.v.s. genom det judiska folket, som denna djävulens besegrare skulle komma. Därför gjorde den onde allt han kunde för att förhindra att profetian om kvinnans avkomma skulle gå i uppfyllelse. Faraos (2 Mos. 1:22) och Herodes spädbarnsmord (Matt. 2:16) var av allt att döma led i detta. Genom dödandet av de hebreiska pojkarna i Egypten skulle släktlinjen från Abraham skäras av. Och genom att påverka Herodes till att ge befallning om de hemska spädbarnsmorden i Betlehem och trakten däromkring hoppades satan få Jesusbarnet mördat.

Fiendskapen mot Jesus präglar också världens barns inställning till den sanna kyrkan. Jesus hade sagt att det skulle bli så: ”Kom ihåg vad jag sagt: tjänaren är inte större än sin herre. Har de förföljt mig, ska de också förfölja er” (Joh. 15:20). Denna fiendskap mot dem som äger och lever i den sanna kärleken och friden, d.v.s. Guds barn, har alltid funnits på jorden, ända sedan syndafallet. En del människor tror på och älskar Jesus. Andra människor hatar Jesus och vänder sig emot dem som tror på Honom. Adam och Eva fick först två söner som hette Kain och Abel. Kain trodde inte på Guds löfte att Jesus skulle komma och frälsa människorna från djävulens makt. Abel däremot var rättfärdig (Matt. 23:35) och trodde på den kommande Fridsfursten. Därför hatade Kain Abel och dödade sin lillebror (1 Mos. 4:8).

Precis som det gick en skiljelinje genom Adams och Evas familj, där Kain vandrade i mörkret och hatade Abel som var ett ljusets barn, skapar budskapet om Fridsfursten Jesus ofred och hat här på jorden. Skiljelinjen skär genom alla gemenskaper; samhällen, arbetsplatser, skolklasser och familjer. Inte bara Adams och Evas familj blev splittrad utan Jesus säger själv att det nödvändigtvis blir så i många familjer: ”Tro inte att jag har kommit för att skapa fred på jorden. Jag har inte kommit för att sända fred utan svärd. Jag har kommit för att skilja en son från sin far, en dotter från sin mor och en sonhustru från sin svärmor, och var och en får sin familj till fiender” (Matt. 10:34–36).

Om alla i din familj tror på Jesus och vill följa Honom är det ett stort ämne för tacksägelse. Bed i så fall att Gud bevarar er alla i denna tro! De som blir kvar hos Jesus kommer att åter ses i himlen och leva för evigt tillsammans med Honom. Men enligt Jesu ord är det många familjer som är splittrade då det gäller det allra viktigaste: inställningen till Honom. Lever du i en sådan familj ska du be för dem som vandrar i mörkret. Du ska på alla sätt visa dem kärlek och vänlighet, men du ska inte följa med dem ut i mörkret när de försöker få dig att överge Jesus. Jesus säger när Han talar om splittringen inom familjerna: ”Den som älskar far eller mor mer

än mig är inte värdig mig, och den som älskar son eller dotter mer än mig är inte värdig mig” (Matt. 10:37).

Jesus fick själv utstå förföljelse

Det kan bli så att de människor som inte vill följa Jesus sluter sig samman och gör Guds barn illa på olika sätt. Det kan ske genom hån, trakasserier, uteslutning ur olika sammanhang och t.o.m. förföljelse. När sådant händer ska vi veta att Jesus själv fick utstå förföljelse. Det skedde inte bara när Han som vuxen blev bekämpad av fariseerna och till slut blev gripen, pinad och dödad, utan redan när Han var nyfödd ville Herodes döda Honom. Korsets hotfulla skugga vilade redan över stallet. En diktare har sagt: ”Du gjorde väl, du kom ... Men ack, min frälserman! din vagga och ditt kors stå redan när varann” (Bellman).

Men stunden för Jesu lidande och död hade ännu inte kommit. Det skulle dröja ytterligare trettio år till korsfästelsen. Därför visade sig en Herrens ängel för Jesu styvfar Josef och varnade honom om Herodes planer (v 13). Den heliga familjen flydde efter ängelns anvisning till Egypten.

Jesus, som är vår broder och känner med oss i alla våra lidanden, har alltså delat erfarenheten av att vara flyktingbarn. Även de svårigheterna förstår Han. Vad vi än råkat ut för kan vi vända oss till Honom och be om hjälp. Han har skapat oss och känner oss utan och innan (Joh. 2:25), ja bättre än vad vi själva gör. Dessutom är Han själv människa och vet av egen erfarenhet hur det är att gå igenom svårigheter av olika slag. ”Vi har inte en överstepräst som inte kan ha medlidande med våra svagheter, utan en som varit frestad i allt liksom vi fast utan synd” (Hebr. 4:15).

Jesus är den segrande Guds Son och vår ställföreträdare

Annandag juls budskap om trons martyrium, d.v.s. att man som kristen får lida för sin tro, ibland ända in i döden, är ett hårt tal. Men mitt i det svåra som kan drabba äger vi en ”frid som övergår allt förstånd” (Fil. 4:7), en djup och varaktig lycka som överträffar allt annat. Detta därför att vi är på den segrande sidan! Jesus har en gång för alla besegrat satan. Den segern kan vi redan nu genom tron vara alldeles säkra på. En gång i framtiden, när satan kastas i eldsjön (Upp. 20:10), ska vi också se det med våra egna ögon. Låt oss nu utifrån vår text se hur segern gick till.

När Jesu familj hade flytt till Egypten undan Herodes förföljelse dröjde det inte länge förrän Herodes hade dött och de kunde återvända (Matt. 2:15). Samma främlingsland, Egypten, hade Israels folk också levt i under fyra hundra år av slit och mödor. När ängeln som tidigare varnat Josef visade sig på nytt och sade att de kunde återvända (Matt. 2:20) gick ett profetiskt ord från Hos. 11:1 i uppfyllelse: ”Ut ur Egypten kallade jag min son” (v 15).

Detta ord gällde först Israel, Guds folk, som också kallades Guds son (2 Mos. 4:22, Hos. 11:1). Genom Mose kallade Gud sin förste son Israel ut ur Egypten. Men nu gällde Guds kallelse Jesus, Guds andre Son (som egentligen, i en annan mening, var Guds enfödde Son).

Israel kunde inte uppfylla den gudomliga viljan utan var en olydig son. Han hade varit otroende och avfällig. Folket hade förbrutit sig mot buden och därför gick många under när de i fyrtio år måste vandra i öknen. Men vad Israel inte lyckades med, det kunde Guds gudomlige Son uppfylla. Jesus provades också i öknen under en fyrtioperiod (fyrtio dagar) och stod emot alla satans angrepp (Matt. 4:1–11). Och Han gjorde det i allas vårt ställe.

Vi är lika lite som Israel i oss själva lydiga och rättfärdiga Guds barn. Vi har gjort det som är ont. Vi har varit olydiga och tänkt mest på oss själva istället för på Gud och andra människor. Vi har fallit och förtjänar inte att få vara Guds barn. Men Jesus älskar oss så mycket att Han uppfyllt hela lagen i vårt ställe (Gal. 4:4–5). Han har segrat i vårt ställe och genom Hans seger är vi helt och hållet rättfärdiga. På korset skedde ett saligt (lyckligt) byte: Jesus tog våra synder så att vi slipper straffas för dem. Samtidigt gav Han oss sin laglydnad och helighet så att vi inför Gud räknas som lika rättfärdiga som Han själv är. Eftersom vi är döpta och lever i tro på Fridsfursten ser vår himmelske Fader på oss med samma glädje som Han såg på sin Son vid dennes dop: ”Du är min älskade Son. I dig har jag min glädje” (Luk. 3:22).

Amen.